

Afscheidsviering van Lowie Dries

OPENING VAN DE DIENST

Openingslied

Jan

If ye love me — muziek: Thomas Tallis, tekst: Joh. 14:15–17

If ye love me, keep my commandments.
And I will pray the Father,
and he shall give you another comforter,
that he may 'bide with you forever;
E'en the sp'rit of truth.

Kruisteken en genadewens

Pr. We willen hier samenzijn
in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Moge God in deze uitvaartviering voelbaar aanwezig zijn.
Moge Hij onze droefheid ombuigen in vrede,
moge Hij onze pijn keren tot hoop en geloof.

Openingswoord

Ann

Vandaag zijn we hier aanwezig om afscheid te nemen van Va.
Helaas staan wij, door de omstandigheden, als kinderen en
kleinkinderen alleen in deze grote kerk.
De laatste dagen hebben de broers en zussen van va, neven,
nichten, vrienden en kennissen enorm met ons meegeleefd.
Gelukkig kunnen we jullie via de digitale weg ook welkom
heten op deze viering. We zijn heel blij dat wij op deze manier
met jullie verbonden zijn tijdens dit afscheid.
Verder richt ik me ook tot Va. Ik weet zeker dat ook hij van
ergens deze viering volgt. In stilte mee genietend. Ik ben er

ook zeker van dat moeke aanwezig is. En ook andere overleden familieleden en vrienden.

Voor mij voelt het aan dat we op een onzichtbare manier uiteindelijk allemaal met elkaar verbonden zijn. Verbondenheid door liefde. Ik hoop dat deze vorm van verbondenheid een rode draad mag vormen in deze viering!

Lichtritus

Pr. Bij het overleden lichaam van Lowie brandt de paaskaars:
teken van ons geloof in de overmacht
van licht op donker, van leven op dood...

Pierre mag met vuur van de paaskaars
de verrijzeniskaars van 'vake' laten branden.
We vertrouwen hem toe aan Gods eeuwig Licht...

En Nore mag met ditzelfde vuur
een kaars laten branden voor 'moeke'.
We willen ook haar erbij betrekken...
Het is een troostvolle gedachte dat va en moe weer samenzijn...

Gebed om Gods barmhartigheid

Pr. Een mens van wie je houdt, die sterft...
Dat stelt (altijd weer) de zin van het leven in vraag
Heer Jezus ... uw verrijzenis geeft hoop en toekomst
aan ons mensenbestaan.
Voor de momenten dat wij hoop noch toekomst zien
Daarom willen we in het begin van deze uitvaartviering
voor God gaan staan en bidden dat Hij ons mag blijven
dragen, door alles heen.

Elisa Heer, geef ons de kracht om te blijven geloven:
het geloof dat het leven goed is ondanks lijden en sterven,
het geloof dat Gij bij ons zijt ook als we U niet begrijpen.
Heer, blijf ons dragen: ontferm U over ons!

Jan Kyrie eleison !

Viktor Christus, geef ons de moed om te blijven hopen:
de hoop dat leven en licht het laatste woord zullen hebben,
de hoop dat Gij het leven van onze lieve Bompá voltooit.
Christus, blijf ons dragen: ontferm U over ons!

Jan Christe eleison !

Elisa Heer, geef ons de volharding om te blijven liefhebben:
de liefde voor elke mens met zijn verhaal,
de liefde voor U die ons doet zingen en bidden.
Heer, blijf ons dragen: ontferm U over ons!

Jan Kyrie eleison !

Pr. Moge de goede God zich over ons ontfermen
en ons blijven dragen op de weg die leidt naar het eeuwig
leven.

Openingsgebed

Pr. Heer God,
in ons hart vechten verdriet en dankbaarheid met elkaar:
verdriet om het heengaan,
dankbaarheid voor al het goede dat er is geweest ...
Met dat dubbel gevoel staan wij nu voor U, God.
Wij mensen, zoeken een houvast,
iemand die ons nooit in de steek laat.
Wilt U die houvast voor ons zijn?
Wij mensen, levend tussen geboorte en dood,
hebben een grenzeloos verlangen om te leven.
Wilt U ons dat leven zonder grenzen beloven?
Wij rekenen op U, God, vandaag en alle dagen van ons leven.

A. Amen.

DIENT VAN HET WOORD

Eerste lezing

Jan

Als ik bedenk hoe al wat groeit en leeft
Niet meer dan korte tijd volmaakt kan zijn;
Dat het toneel slechts schijn te bieden heeft,
Beïnvloed door de sterren in 't geheim;
Als ik de mensheid zie: een plant die groeit,
Die kiemt en kwijnt onder dezelfde zon;
Eerst vol van jeugdig sap, dan uitgebloeid,
Zodat geen mens haar schoonheid heugen kon;
Beseffend dat ooit alles sterven zal,
Zie ik jouw rijke jeugd nu voor me staan,
Terwijl de Tijd bekokstooft met Verval
In welke nacht jouw jeugd zal ondergaan.
Ik vecht met Tijd daar jij mij dierbaar bent,
Wat hij je rooft, wordt nieuw door mij geënt.

William Shakespeare, Sonnet 15

Tussenzang

Jan

Berceuse - muziek: Vic Nees, tekst: Paul van Ostayen

Slaap als een reus
slaap als een roos
slaap als een reus van een roos
reuzeke
rozeke
zoetekoeksdozeke
doe de deur dicht van de doos
Ik slaap

Evangelie

fragmenten uit de liturgie van de Goede Week

Op Palmzondag lazen we:

De mensen trokken takken van de palmbomen,
gingen Jezus tegemoet en riepen:
“Hosanna! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer,
de koning van Israël!”

Op Witte Donderdag horen we Jezus zeggen:

“Als Ik, jullie Leraar en Heer, jullie voeten heb gewassen,
behoren ook jullie elkaar de voeten te wassen.
Ik heb jullie een voorbeeld gegeven,
opdat jullie zouden doen zoals Ik heb gedaan.”

Op Goede Vrijdag zijn de laatste woorden van de stervende Jezus:

“Het is volbracht! ”
Daarop boog Hij het hoofd en gaf zijn geest aan God terug.

Met Pasen verkondigen de engelen bij het graf:

“Wat zoeken jullie de levende bij de doden?
Hij is niet hier, Hij is verrezen. ”

Homilie

Tekst Homilie door Wim

Vake, Bompa,

Vader,

Hoe vaak zou ik het de afgelopen jaren gezegd maar ook gedacht hebben? Het was moeilijk om nog echt tot je door te dringen de laatste tijd, maar die paar keren dat we samen in het ziekenhuis waren merkte ik wel dat mijn stem, maar ook die van Ann, Leen en Jan, je rustig maakte. De veiligheid, de warmte en de rust die je meer dan 80 jaar aan ons hebt gegeven, hebben we korte tijd mogen teruggeven.

Hoe vaak hebben we met ons vier samen gedacht wat de volgende stappen zouden moeten zijn? Maar keer op keer konden we terugvallen op het vertrouwen dat je ons gaf een aantal jaren geleden. Zoals je ons, in al je stilte maar wel aanwezig, in al die jaren mee richting hebt gegeven.

Och Vader,

We voelden het allemaal wel aankomen, we zagen het in je ogen, we merkten hoe je ons langzaam hebt voorbereid op vandaag ...

Ik kijk dan ook dankbaar terug op al die jaren dat gij mijn vake waart. Herinneringen zijn er ontelbaar, wat ik van je geleerd heb is onbetaalbaar, wie ik geworden ben heb ik aan u en Moeke te danken.

De afgelopen dagen hebben we samen heel wat herinneringen opgehaald. Vele berichtjes spraken over wie je was, hoe je mensen geholpen hebt en hoe je op je eigen manier in vele mensen hun herinnering nog steeds leeft.

Garage Dries, het was een begrip. Vakmanschap, een automekaniker met een hart voor auto's en oh ja, ook voor mensen.

Je werkte met je handen, ik zie ze voor me, vol olie, maar sterke handen die niet vies waren van werken. Je hebt er je huis steen voor steen mee gemaakt, ze waren onze broodwinning en als we (soms) ondeugend waren voelden we ze ook op onze blote billen, allez ik toch

Ook al moest je heel de nacht doorwerken, maar die motor zou terug werken, die versnellingsbak terug in elkaar gezet. Soms wat koppig, op je eigen manier, maar steeds oplossingsgericht en ten dienste van iedereen.

Wat een ongelooflijke speeltuin hadden we toch thuis, maar ook een leertuin. Mijn liefde voor techniek (en niet alleen die van mij maar ook van Jan) is daar gegroeid. Leren kijken, leren iets te begrijpen en dan zoeken hoe je iets kan oplossen ... zonder het op dat moment te beseffen heb je ons heel wat wijsheid meegegeven.

Een eigen go-cart met een vespa-motor, een autokerkhof om verstoppertje te spelen, een garage met in de winter een warme

stoof waar het heerlijk was om rond te staan Ik zou er dagen over kunnen vertellen.

Je werkte hard en lange dagen ... maar dan gingen we één keer per jaar op vakantie ... op een week werd niet gekeken. Je pakte ons samen met Moeke overal mee naartoe. Met de Peugeots en de caravan hebben we half Europa gezien. Natuur, cultuur, ontspanning, het zat er allemaal in.

Maar ook autosport in Francorchamps, rally's in de Vennestraat en autobeurzen in Düsseldorf. Been there, done that!

Ondanks dat het vaak financieel niet eenvoudig was, zijn jullie erin geslaagd om ons alles te geven, maar vooral ons alle kansen te geven. Muziekschool, dictie, sport, hogeschool, universiteit, hobby's, ... het mocht en kon allemaal ... dat van de jezuïeten heb ik nooit helemaal begrepen, maar ook dat heeft ons geen slecht gedaan 😊

Met het sluiten van de garage, omwille van economisch slechte tijden, in 1982 en je arbeidsongeval in 1985, het jaar dat je 50 werd, veranderde je leven. Je eeuwige liefde moest je noodgedwongen achterlaten en met je rechterarm op halve kracht verloor je één van je sterktes.

Maar het gaf ook vele opportuniteiten en nieuwe paden die je hebt bewandeld. Met je zelfde gedrevenheid konden we allemaal op je rekenen. Je stond klaar voor ons, om ons te helpen. Als we ergens naartoe moesten, als we hulp nodig hadden, er iets moest gehaald worden. Je deed het! Zonder vragen, zonder klagen.

Wat je in die jaren voor vlaggendansgroep Symbolica gedaan hebt, is moeilijk hier uit te leggen, maar te zien aan de vele reacties die ik gehoord heb van oud-vendelzwaaiers, heb je wel indruk gemaakt. Je was er altijd en eender wat we nodig hadden werd gemaakt, gelast of uitgevonden. Materiaal werd vervoerd in de camionette die je tot mobilhome had omgebouwd.

Zelfs 29 jaar later worden uw tot afwasbakken omgebouwde baden nog altijd gebruikt.

Hoeveel discobars zouden we zijn gaan opbouwen op zaterdag en gaan terughalen op zondag? Lampen, boxen, kabels, ... we waren een goed team op kleine feesten maar ook op grote fuiven. Vaak in stilte werkten we samen. Weinig woorden ... maar daar voelden we ons goed bij. En natuurlijk op tijd en stond een lekker pintje!

Toen in december 2002 Moeke plots stierf was je helemaal van de kaart. Maar toch vond je ook nu weer je weg ... uitstappen met Okra, bezoeken en familiefeestjes ... er niet bij zijn was geen optie.

Uiteindelijk ging het allemaal wat moeilijker de laatste jaren, alzheimer, je zicht, kwaaltjes, ... En dan hebben je kinderen eindelijk wat kunnen terugdoen. Leen heeft je de laatste jaren op een ongelooflijke manier verzorgd, Ann sprong bij, Jan was er voor de afspraken en de dokters en als er iets moest geregeld worden kon ik ook bijspringen. Eigenlijk waren we gewoon erg complementair en met de hulp van velen hebben we samen een mooi zorgtraject afgelegd.

Je hebt ons allemaal op weg geholpen door ons, ieder op een andere manier, te helpen. Ann, Leen, Jan of ikzelf ... we hebben ontelbare verhalen over wat je voor ons gedaan hebt. Je hielp ons op een manier waar je je goed bij voelde, door te helpen in werk, er te zijn als we een probleem hadden,

Je was geen man van lange, diepgaande gesprekken maar dat compenseerde je ruimschoots door je warmte, je stil begrip, je aanwezigheid en zoveel meer.

Je gaf ons, samen met Moeke, ruimte om te groeien en onze dromen te realiseren. Dat vind ik je belangrijkste verdienste. Ook al was je het niet altijd eens, je vertrouwde ons en wist ergens van binnen dat het goed zou komen. Vandaag staan we hier met ons vier, samen met Nele en de vier kleinkinderen. Ik weet, ik voel dat je fier bent op ons allemaal, op wie we zijn en wat we doen.

Maar Vake, dat is omdat je ons heel wat waarden hebt meegegeven. Ik weet niet of je het zelf beseft hebt, maar hard werken, sociaal geëngageerd zijn, eerlijk en oprecht, dienstbaar, vertrouwen geven en je dromen nastreven ..., geloof ons, dat pad heb jij ons geleerd.

Ga nu in alle rust, die je oh zo verdiend hebt, naar ons Moeke. Wij branden hier een kaarsje voor jullie beiden zoals jullie er zoveel voor ons hebben laten branden.

Als we hadden mogen kiezen weet ik zeker dat we geen betere Vake of Moeke hadden kunnen treffen.

Dank u wel voor alles!

En weet, Vake,

Een vader sterft niet zolang zijn kinderen leven ...

Wim, uw dankbare en trotse zoon

in een tweede deel van de homilie geeft de priester een duiding vanuit het Evangelie

Voorbeden

Pr.: Laten we alles wat in ons hart leeft
nu als een gebed uitspreken tot God, onze Vader.

Elisa: We danken de Heer voor alles wat va voor ons betekend heeft;
dat we hem zolang bij ons hebben mogen houden.
En we vragen Gods hulp om trouw te zijn aan de waarden,
die va ons altijd heeft voorgeleefd.
Laten we bidden:

Allen: **Wij bidden U, verhoor ons, Heer !**

Viktor: Voor de kinderen en kleinkinderen van Bompa;
Dat hij in hen mag voortleven, in hun hart
en in hun levensdurf,
in hun gedachten en in hun geweten.
Laten we bidden:

Allen: **Wij bidden U, verhoor ons, Heer !**

Elisa: We danken de Heer voor allen, die va met liefde en zorgen
hebben omringd:
familie, vrienden, het verplegend personeel.
En we vragen Hem dat zij steeds de energie mogen vinden
om met hun hele hart mensen nabij te zijn

en dat zij ook waardering mogen ondervinden voor hun werk.

Laten we bidden:

Allen: **Wij bidden U, verhoor ons, Heer !**

Viktor We danken de Heer voor de vreugdevolle boodschap van Pasen.

En we vragen Hem om meer geloof:

dat de Paasboodschap ons mag troosten en helpen om opnieuw op weg te gaan.

Laten we bidden:

Allen: **Wij bidden U, verhoor ons, Heer !**

Pr. Heer onze God, alles wat ons ter harte gaat leggen we in uw handen.

Ontvang Lowie in uw koninkrijk, door Christus onze Heer.

BEZINNEND GEDEELTE

Afscheidsgroet

*De kinderen en kleinkinderen brengen nog een groet aan hun
(groot)vader...*

Jan zingt:

Die tortelduve horic claghen - muziek: Raymond Schroyens, tekst: Hoffmann von Fallersleben

Die tortelduve horic claghen,
si sit alleen met hare pijn,
si claghet alle nachten en daghen,
si heeft verloren haar minnekijn.

Wanneer toch salstu wedercomen
ende rusten aan het herte mijn?
Mijn leven is een droevig dromen:
ic moet die tortelduve sijn.

Zeilen zonder wind - muziek: Noors volkslied, tekst: Juliaan Wilmots

Wie kan zeilen zonder wind,
Zonder riemen roeien?
Wie kan scheiden van een vriend,
Zonder dat tranen vloeien?

Ik kan zeilen zonder wind,
Zonder riemen roeien.
Maar niet scheiden van een vriend,
Zonder dat tranen vloeien!

Voert de zee mij ver van huis,
Ver van al mijn vrienden,
Eens brengt zij mij toch weer thuis,
Om hen weer te vinden!

Tel uw herinneringen - muziek: Raymond Schroyens, tekst: Filip Van de Wouwer,
bewerking: Joost Termont

De bloemen verwelken, het licht gaat dood
En hoort gij de sterren zingen
Hoe diep is de nacht, en hoe diep de dood
Laat glijden, laat glijden uw moede boot
En tel uw herinneringen

Ach diep is de nacht en de dood is groot
Het leven trekt smalle kringen
Die deinen van morgen tot avondrood
Maar wijder, veel wijder golft onze dood
Met duizend herinneringen

Onze vader

Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.

Afscheidswoord

tekst van nonkel Jan namens de bredere familiekring, voorgelezen door tante Magd

Diep bedroefde familie,

Onze oprechte en innige deelneming bij het overlijden van Vake. Het is bijzonder pijnlijk om in deze coronacrisis op afstand afscheid te moeten nemen van iemand die u zo dierbaar is. Na het overlijden van Moeke, nu bijna achttien jaar geleden, was Vake uw laatste houvast, een verbindend teken, uw trots en bezorgdheid. In dit ogenblik van onmetelijk verdriet is er een zachte en helende ondertoon van dankbaarheid bespeurbaar. Vake heeft een mooie leeftijd van 85 jaar gehaald en vele crisismomenten overleefd. De laatste tijd vond hij rust in zijn nieuwe omgeving 'De vierde wand' in Winterslag. Met zijn taai en haast onverwoestbaar gestel heeft hij zijn lot lang en moedig gedragen. Als een kaars is hij langzaam, maar pijnloos en vredig uitgedoofd.

Ook voor ons valt het zwaar afscheid te moeten nemen van onze lieve broer Louis. We hebben hem gekend als een vrolijke en beweeglijke broer, steeds behulpzaam, niets was hem te veel om anderen te helpen. Louis had een sterke binding met vader en moeder, beschikte over sociale vaardigheden en legde gemakkelijk contacten. Hij straalde altijd een zachte en subtiele glimlach uit en het koste hem geen moeite om een vrolijk gesprek te voeren of om het gezellig te houden. Zijn talent zat in zijn krachtige handen waarmee hij zoveel werk heeft verricht. Op foto's zien we hoe hij zijn sierlijke slanke handen spontaan gevouwen naar zijn mond bracht als uiting van tevredenheid. In zijn jonge jaren hield hij van een bruisend uitgangsleven en op de dansvloer leefde hij zich uit. In zijn diepste wezen verborg hij zijn emoties die hij moeizaam tot uiting bracht. Hij hield niet van verdriet, zorgen of ziekten.

Sinds het huwelijk met Moeke veranderde zijn leven in een zorgzame en trotse vader van vier kinderen en grootvader van vier kleinkinderen. Hij was fier op zijn kroost, een bijzonder gezin zoals het door anderen werd

omschreven. Samen hebben ze een mooie en gelukkig tijd doorgemaakt. Het plotse en onverwachte overlijden van uw lieve moeder had hem diep beroerd. Dit stille verdriet heeft hij lang in zijn kwetsbare ziel meegedragen en vermoedelijk nooit te boven gekomen. Vake heeft nog genoten van zijn gloednieuwe en gezellige woning met Leen en Ann als buurvrouw. Langzaam streek de nevel neer in zijn geest en verteerde zijn broze herinneringen. Ondanks alles bleef hij rustig en aangenaam in omgang. Op 15 januari heeft hij bij Astrid en Guido samen met ons zijn laatste familiefeest gevierd. Hij was stil geworden en toch liet hij een tevreden indruk na. We hebben allemaal uitgekeken naar 4 april om zijn verjaardag te vieren, helaas werd dit zijn afscheid. Met Gerarda had hij een hechte band en met Guido deelde hij zijn passie voor de autosport. We zijn Lieve bijzonder dankbaar voor het veelvuldig contact dat zij met Louis heeft onderhouden en ons regelmatig op de hoogte bracht van zijn toestand.

In dit ogenblik van verbijstering en groot verdriet zoeken we naar woorden van troost en sterkte. De herinnering aan zijn lang, mooi en zinvol leven, ondanks de moeilijke momenten van de laatste jaren, is voor u en ook voor ons de grootste troost. Vake 'oze Lowie' leeft verder in onze gedachten. We blijven hem koesteren. Door de coronacrisis en onze hoge leeftijd kunnen we helaas niet op de begrafenis aanwezig zijn.

In Remembrance - muziek: Eleanor Daley, tekst: Mary Elizabeth Frye

Do not stand at my grave and weep.
I am not there. I do not sleep.

I am a thousand winds that blow,
I am the diamond glint on snow,
I am the sunlight on ripened grain,
I am the gentle morning rain.

And when you wake in the morning's hush,
I am the sweet uplifting rush
of quiet birds in circled flight.
I am the soft stars that shine at night.

Do not stand at my grave and cry.
I am not there. I did not die.

AFSCHEIDSGEBEDEN

Uitnodiging om op te staan

priester

Afscheid: inleidende tekst

Pr. Lowie, we zijn bedroefd om je sterven:
we hadden je nog graag wat langer bij ons gehad;
we zullen je missen.

Maar we zijn je ook dankbaar om je leven onder ons:
alles wat je voor ons gedaan hebt,
alles wat je voor ons betekende.

We geloven dat jij nu verder leeft bij God
en dat je daar echt gelukkig bent.

In deze geest, kunnen we afscheid van je nemen.
Want afscheid nemen is niet 'vaarwel' zeggen,
maar 'tot weerzien'!

Afscheidsgebaar: wierook

Pr. Lowie, we verspreiden de geur van wierook om je lichaam.
We eren jouw lichaam, om alles wat je ermee gedaan hebt:
het werk van je handen, de lieve woorden van je mond,...
In jou woonde iets van God.

*De voorganger gaat in stilte met wierook
rond het lichaam van de overledene.*

Afscheidsgebed

Pr. Goede God,
we leggen onze geliefde overledene in uw handen en bidden:
voltooi zijn leven in uw eeuwig Licht en Liefde.

A. Amen.

Pr. Moge onze geliefde overledene
door Gods barmhartigheid rusten in vrede.

A. Amen.

Pr. En mogen de engelen Lowie begeleiden naar het paradijs!

Voor het uitdragen van de overledene zingt Jan het afscheidslied:

In paradisum deducant te angeli
in tuo adventu suscipiant te martyres
et perducant te in civitatem sanctam Jerusalem.
Chorus angelorum te suscipiat
et cum Lazaro, quondam paupere,
aeternam habeas requiem.

Vertaling:

Ten paradijze geleiden u de engelen;
mogen de martelaren u bij uw komst begroeten
en u leiden tot in de hemelse stad Jeruzalem.
Moge het koor der engelen u ontvangen
en moge u met Lazarus, de arme van weleer,
voor altijd rusten in vrede.

Muziek: 'De steen' van Bram Vermeulen